

Liturgie voor zondag 8 oktober om 10.00 uur.

Ds. H. Zeilstra

Votum en zegengroet

Liedboek voor de kerken 323/906: 1, 8

- 1 God is tegenwoordig, God is in ons midden,
 laat ons diep in 't stof aanbidden.
 God is in ons midden, laat nu alles zwijgen
 alles in ons voor Hem neigen.
 Wie de stem heft tot Hem
 sla de ogen neder,
 geve 't hart Hem weder.
- 8 Heer kom in mij wonen, zij mijn hart en leven,
 U ten heiligdom gegeven.
 Gij die zo nabij zijt, wend mij toe uw wezen,
 dat Ge in mij uw beeld moogt lezen.
 Waar ik ga zit of sta,
 laat mij U aanschouwen,
 met een stil vertrouwen.

Wet

Psalm 79: 3, 5

- 3 Gedenk niet meer het kwaad van voorgeslachten.
 Zie, hoe wij uw barmhartigheid verwachten.
 God van ons heil, wij zijn verzwakt door lijden.
 Het geldt uw eer, kom spoedig ons bevrijden.
 Verzoen het grote kwaad / dat ons voor ogen staat,
 laat U door ons verbidden.
 Het geldt uw naam, o God, / wanneer de heiden spot:
 Is God niet in hun midden?
- 5 Dan zullen wij, de schapen van uw weide,
 in eeuwigheid uw roem, uw eer verbreiden.
 Geslachten lang klinkt dan het lied naar boven
 van hen die blij uw naam en grootheid loven.

Gebed

1 Koningen 19: 1 – 18 (NBV21)

¹ Achab vertelde Izebel alles wat Elia had gedaan, ook dat hij alle profeten ter dood had gebracht. ² Toen liet Izebel Elia de volgende boodschap overbrengen: 'De goden mogen met mij doen wat ze willen als u morgen om deze tijd niet hetzelfde lot ondergaat als zij.' ³ Elia werd bang en vluchtte om zijn leven te redden. Bij Berseba in Juda aangekomen liet hij zijn knecht achter ⁴ en zelf trok hij één dagreis ver de woestijn in. Daar ging hij onder een bremstruik zitten, verlangend naar de dood, en zei: 'Het is genoeg geweest, HEER. Neem mijn leven, want ik ben niet beter dan mijn voorouders.' ⁵ Hij viel onder de bremstruik in slaap, maar er kwam een engel, die hem aanraakte en zei: 'Sta op en eet wat.' ⁶ Elia keek op en ontdekte naast zijn hoofd een brood, in gloeiende kooltjes gebakken, en een kruik water. Nadat hij had gegeten en gedronken ging hij weer onder de struik liggen. ⁷ Maar de engel van de HEER kwam terug, raakte hem opnieuw aan en zei: 'Sta op en eet wat, anders is de reis te zwaar voor je.' ⁸ Elia stond op, en toen hij had gegeten en gedronken liep hij, gesterkt door dit voedsel, veertig dagen en veertig nachten door de woestijn, tot hij bij de Horeb kwam, de berg van God. ⁹ Daar ging hij een grot binnen om er de nacht door te brengen.

Toen richtte de HEER zich tot hem met de woorden: 'Elia, wat doe je hier?' ¹⁰ Elia antwoordde: 'Ik heb me met volle overgave ingezet voor de HEER, de God van de hemelse machten, maar de Israëlieten hebben uw verbond met hen naast zich neergelegd, uw altaren verwoest en uw profeten gedood. Ik ben als enige overgebleven, en nu hebben ze het ook op mijn leven voorzien.' ¹¹ 'Kom naar buiten,' zei de HEER, 'en treed hier op de berg voor Mij aan.' En daar kwam de HEER voorbij. Er ging een grote, krachtige windvlaag voor de HEER uit, die de bergen spleet en de rotsen aan stukken sloeg, maar in die windvlaag bevond de HEER zich niet. Na de windvlaag kwam er een aardbeving, maar in die aardbeving bevond de HEER zich niet. ¹² Na de aardbeving was er vuur, maar in dat vuur bevond de HEER zich niet. Na het vuur klonk het gefluister van een zachte bries. ¹³ Toen Elia dat hoorde, sloeg hij zijn mantel voor zijn gezicht. Hij kwam naar buiten en ging in de opening van de grot staan. Toen klonk een stem, die tegen hem zei: 'Elia, wat doe je hier?' ¹⁴ Elia antwoordde: 'Ik heb me met volle overgave ingezet voor de HEER, de God van de hemelse machten, maar de Israëlieten hebben uw verbond met hen naast zich neergelegd, uw altaren verwoest en uw profeten gedood. Ik ben als enige overgebleven, en nu hebben ze het ook op mijn leven voorzien.' ¹⁵ De HEER zei tegen Elia: 'Keer terug en ga naar de woestijn van Damascus. Daar aangekomen moet je Hazaël tot koning van Aram zalven. ¹⁶ Jehu, de zoon van Nimsi, moet je zalven tot koning van Israël, en Elisa, de zoon van Safat, uit Abel-Mechola, moet je tot je eigen opvolger zalven. ¹⁷ Wie ontkomt aan het zwaard van Hazaël, zal gedood worden door Jehu. En wie ontkomt aan het zwaard van Jehu, zal gedood worden door Elisa. ¹⁸ Maar Ik zal in Israël zeventuizend mensen overlaten die niet voor Baäl hebben geknield en hem niet hebben gekust.'

Psalm 18: 3, 5

- 3 Hij daalde neer in wind en wilde luister,
rondom zijn voeten woelden storm en duister.
Hij zweefde op een cherub en Hij vloog
op vleuglen van de stormwind van omhoog,
het duister als een mantel omgeslagen,
door waatren en door wolken voortgedragen.
Hij zond een hagelstorm en bliksemlicht
als boden voor zijn blinkend aangezicht.
- 5 God boog Zich neer, zijn hand heeft mij gevonden
Toen mij de waatren aan de lippen stonden.
Hij redde mij, toen 's vijands overmacht
mij totterdood in d' engte had gebracht.
Te kwader ure traden zij mij tegen,
maar God geleidde mij op goede wegen,
maakte ruim baan hoezeer ik werd benauwd.
Hij is het die in liefde mij behoudt.

1 Koningen 19: 9 – 10 en 18 (NBV21)

⁹ Daar ging hij een grot binnen om er de nacht door te brengen.
Toen richtte de HEER zich tot hem met de woorden: 'Elia, wat doe je hier?' ¹⁰ Elia
antwoordde: 'Ik heb me met volle overgave ingezet voor de HEER, de God van de
hemelse machten, maar de Israëlieten hebben uw verbond met hen naast zich
neergelegd, uw altaren verwoest en uw profeten gedood. Ik ben als enige
overgebleven, en nu hebben ze het ook op mijn leven voorzien.'

¹⁸ Maar Ik zal in Israël zeventuizend mensen overlaten die niet voor Baäl hebben
geknield en hem niet hebben gekust.'

Preek

GK06 Gezang 119: 3, 4, 5

3
God houdt zijn kerk in leven,
hoe ook bespot, verdrukt,
door dwalingen omgeven,
verscheurd, uiteengerukt.

Al roepen van de tinnen
de wachters nog: Hoe lang?
Straks gaat de dag beginnen
en 't klagen wordt gezang.

4

In ramspoed, moeit' en zorgen,
in 't heetste van de strijd,
wacht zij de grote morgen,
de vrede voor altijd.
Tot eens haar hunkrend' ogen
aanschouwen, blij ontroerd,
hoe God haar komt verhogen
en tot victorie voert.

Gebed

Collecte Kerk en Theologische Universiteit

Liedboek voor de kerken 293: 1, 2

1

Wat de toekomst brengen moge,
mij geleidt des Heren hand;
moedig sla ik dus de ogen
naar het onbekende land.
Leer mij volgen zonder vragen;
Vader, wat Gij doet is goed!
Leer mij slechts het heden dragen
met een rustig, kalme moed!

Zegen

5

Nog weet zij zich verbonden
in haar drieëenge Heer
met wie zij trouw bevonden,
de strijders van weleer.
Een wolk van Godsgetuigen
omringt ons in de strijd,
tot wij met hen ons buigen,
gekroond met heerlijkheid.

2

Heer, ik wil uw liefde loven,
al begrijpt mijn ziel U niet.
Zalig hij, die durft geloven,
ook wanneer het oog niet ziet.
Schijnen mij uw wegen duister,
zie, ik vraag U niet: waarom?
Eenmaal zie ik al uw luister,
als ik in uw hemel kom!